

Margarita Abromaitytė 4A kl.

„Lelijos“

Darbo vadovas mokytojas metodininkas Gvidas Latakas

Baigiamojo darbo aprašas

Baigiamajame darbe norėjau pavaizduoti tai, ką išmokau per ketverius metus dailės mokykloje – drąsą eksperimentuoti. Eksperimentuoti man reiškia elgtis neprognozuojamai, išlaisvinti mintis, gebėti save nustebinti, nuoširdžiai mėgautis procesu ir nežinoti kaip jis baigsis. Kūrinį atlikau akriliniais dažais, sausomis bei aliejinėmis pastelėmis ant dviejų drobių, užtemptų ant medienos plaušo plokščių, taip pat ant vienos medžio drožlių plokštės. Pasirinkau kuo įvairesnes technikas ir raiškos būdus, nes norėjau išbandyti savo galimybių ribas bei pamatyti, ką sugebu sukurti ant neįprastų, eksperimentinių pagrindų. Kūrybiniam procesui pasirinkau itin ryškias spalvas, kurias anksčiau savo darbuose naudoti būdavo nedrąsu, tačiau prie jų pripratau dailės mokykloje, tapydama natiurmortus bei kompozicijas. Savo pagrindiniu objektu pasirinkau lelijas, kurias galime dažnai išvysti gamtoje ir mene – tą patį motyvą, vis vaizduojamą truputį kitaip. Tiek vandenyje, tiek ant drobių – net ir matant tą pačią gėlę – jos besikeičianti aplinka kaskart suteikia vis kitokį požiūrį, jausmą bei nuotaiką. Lelijas pavaizdavau žvelgiant į jas iš apačios, ši perspektyva simbolizuoja kvietimą į meno kūrinius pažiūrėti kitu, neįprastu kampu. Daugelis iš mūsų manome, jog žymių, profesionalių ir įgudusių menininkų darbai visada privalo būti tobuli, todėl tikimės tik aukščiausio lygio rezultato. Visgi tokios tobulumo garantijos negali suteikti joks kūrėjas, nes menas yra gyvas, kintantis procesas. Juk niekas neparašys dar vieno rašinio ta pačia tema lygiai taip pat, kaip parašė praėjusį kartą, ir niekas nenutapys to paties objekto identiškai, nes kiekvienas kūrinys gimsta visiškai kitoks. Kūrėjas ankstesniuose kūrinuose tikriausiai išmoko kažko naujo ir nebemato prasmės akiai kartoti to paties motyvo. Galbūt jis paprasčiausiai kažką prisiminė ir nori kilusią idėją pavaizduoti ar net išgroti visai kitaip, pasiduodamas akimirkos nuotaikai. Kad ir kaip būtų, geriausia yra mėgautis procesu ir drąsiai eksperimentuoti toliau. Šiam ieškojimo keliui nėra galo, todėl neverta švaistyti laiko ieškant tobulumo ar tuo labiau jo tikėti iš kito. Savo baigiamuoju darbu norėjau vizualiai pavaizduoti būtent tokį požiūrį į meną – kaip į nesibaigiančią atskirų eksperimentų grandinę. Niekas – nei pats autorius, nei žiūrovas – iš anksto nežinojo, nežino ir nežinos, kaip atrodys kitas potėpis, kaip skambės kita nata ar kaip į tekstą įsipins kitas žodis. Tik nuolatiniai eksperimentai atskleidžia naujas galimybes, todėl svarbiausia yra tiesiog nesustoti.